

A megvakított énekes madár.

Már elfogták, már kiszúrták Repdes, szökdél nagy sebével.
Két szemét az énekesnek A kalitban a madár,
Rabbá tettek, vakká tettek! Megkeresné kínozóit,
Mért hogy inkább meg nem öltek? Oh de vak szegényke már

Nem köszöntöd már ezentúl Megpihen, majd mintha tán csak
Énekeddel a napot, Végre elbirná baját.
És a kék eget se látod Csendesül, — de hallga csitt!
Oh szegény élő halott! Halljad ime szép szavát!

Igy a kis madárka — mondják — Elkezd ime énekelni,
Sokkal szebben énekel, Hangzik a dal ajkáról:
És a kizók ezt követve, Mintha sirna, mintha kérne
Kurta módon bántak el. Mindig szebben, szebben szól.

Mért dalolmost szebben? — kérdik —

Most se érzik, értik át!

Most se értik, hogy besírja

Szép dalába — fájdalmát

Révész Vilmos.

A végzet.

Az augusztusi meleg napok egyikén, a hidegkúti göröngyös uton, egy téglákkal megrakott kocsi dőczögött végig. A kocsis a bakon, az éhgyomra ivott pálinkától aludt, vagy csak szunyókált, mert rögtön felébredt amint a kocsi egyet zökkenve megállt.

Bekerült ugyanis kerekeivel egy az uton keresztül vajt kis csatornába, mely a nyári-lakok használt vizének szolgál lefolyásul; a milyen csatornászával a budai oldalon számtalannal találkozunk.

Egy könnyü urasági fogatnak ez nem akadály, de egy téglával megrakott szekérnek, melyet a nap hevétől s a nehéz munkától elcsigázott lovak, — inkább gebék — vonnak, már meglehetősen nagy akadály, amint azt a következőkből látni fogjuk.

A kocsi megakadt s a lovak azt a durva kocsis minden ostorcsapása daczára sem tudták kihuzni; az egyik ló térdre esett s lábszárain csurgott le vére, a másik patkója leszakadt s ettől fájdalmában emelgette lábát; a kocsis sem a sebet nem kötötte be, sem a patkót nem igazította meg, hanem folyton ütötte verte a lovakat.

Ekkor egy arra menő falusi ember békítőleg szólította meg a kocsis: «Ugyan ne bántsa a szegény állatokat, nem látja, hogy fáradtak, s hogy is lenne bennük erő, hisz oly kiéhezetteknek és soványaknak látszanak, hogy meg lehet számlálni bordáikat».

Ezen szavakra a kocsis dühe némileg csillapult és így szólt: